

SYKKELTUR

Už dlouho mě lákala představa vzít na nějakou šifrovačku svoje mladší sestřičky a Pod Kotlem se mi zdálo jako skvělá příležitost. Tak jsem se s něma začala domlouvat. Jasmínka na to kývla hnedka. Už na několika šifrovačkách byla a baví ju to podobně moc jako mě. Pak se přidala i Alička. No a Bára chtěla v tu sobotu jít do kina slavit Svěrákovy narozeniny:

„Baru, nechtěla bys jít s nama na Pod Kotlem?“

„Nee, já půjdu slavit Svěrákovy narozeniny, když má takový kulatý výročí.“

„Nooo, ale kotel je taky kulatej :D“

„Tak jo.“

Tak jsme měli tým. Bára (8 let), Alička (12 let), Jasmínka (15 let) a já. Hrozně moc jsem se těšila a byla jsem zvědavá, jak nám to půjde.

Přijely jsme autem a došly na start. Byla trochu zima a už jsme měly na sobě skoro všechno oblečení. Začala jsem se smířovat s tím, že to možná budeme muset vzdát dřív. Našly jsme si místo a na pokyn začaly luštit. Jasmínka vyluštila Sirky. Pak si Bára všimla toho, že v šifře Život jsou různé kategorie věcí a spolu ještě s Aličkou jsme šifru doluštily. Alička měla pak rozluštěnou šifru Solo. Myslím, že ju napadl i ten semafor, se kterým jsem jí trochu pomohla. Vyšlo DVE, což nám přišlo divný, ale zkusily jsme zadat. Systém odpověděl *Dvě co?* Než jsem se stihla zamyslet, tak už Jasmínka měla vygooglený obrázky Solo sirek a našly jsme ty správný se dvěma vajíčkama. Pak jsme rozluštily Tabulku, ale už nám pak stačily jen tři šifřičky, tak jsme šly vyzvednout dvojku.

Ulevilo se nám, protože bylo jasné, že se využijou ty pruhovaný stěny krabičky zápalek. Byly jsme rády, že to není součástí těch šifřiček z jedničky. A taky že jsme se to nepokoušely předtím bez té mapy luštit. Chvilí jsme přemýšlely, že to bude posloupnout cest, kudy máme jít, ale za chvíli nám došel správný princip a našly jsme křížek.

Na trojce jsem si rozřízla do krve prst o svou šifrovací desku. Jasmínka mi hnedka nabízela náplast. „Nee, díky, mně se to líbí takhle, protože to vypadá drsně :D“ odmítla jsem.

(Bylo to malý škrábnutí a drsně to nevypadalo asi vůbec XD)

Sedly jsme si a pustily se do šifry. Nejdřív jsme si podle těch vykřičníků myslely, že se použije trinárka z těch počátečních písmen. Až když jsme si pečlivě označily všechny počáteční Ž, M a Z v textu, tak nás napadlo, že to budou barvy. Pak to Jasmínka s Aličkou rychle doluštily.

Během přesunu se mi povedlo si otřít zkrvavený prst do Bářiny žluté rukavice. No a když jsem potom ještě zakrvavila další šifru, tak se Jasmínka se zeptala: „Fakt nechceš tu náplast? :D“

„No tak teda jo.“

Čtyřka nám přišla milá. Přídavná jména států jsme k obrázkům zvládnuly přiřadit hned, protože jsem za poslední rok jednu takovou šifru vymyslela a minimálně dvě testovala.

Pojmenovávaly jsme a mezitím Jasmínka odhalila podstatu druhé části šifry a po chvíli nás napadly i ty permutace.

Pak jsme přišly na vlaky, kde byl náš první zásek. (Jakože jsme přišly na stanoviště, přijít na postup bylo trochu horší :D) Zkontrolovala jsem, že hledat v jízdních řádech moc nemá smysl, protože mezi městama vedly šílený spoje. Jasmínka mezitím propojila města na mapě. Nejdřív jsme měly pocit, že na každé spojnici leží právě jedno další město, ale to nebyla pravda. Naměřily jsme vzdálenosti mezi městy, který vycházely na celý centimetry. Hledaly jsme v doopravské mapě. Z měst (Žďár nad Sázavou, Bechyně, Kladno, ...) jsme četli morseovku: TED SI NEDAS 5. Coooooo? XXXD Jako říkaly jsme si, že to dost možná bude náhoda. Pak si Alička všimla, že nic neděláme s tou legendou/měřítkem (nebo možná

si toho všimla už předtím, než jsme zkoušely tu morseovku, když to vypadá jak morseovka). Když uběhlo 45 minut, tak jsme si rozhodly vzít nápovědu, protože jsme nijak nepokročily. Z první nápovědy jsme si myslely, že máme dělat sedmisegment nějak podle těch sedmi měst. Ale vůbec nás nenapadlo jak. Tak jsme po chvíli vzaly druhou nápovědu a šifru konečně doložily.

Byla nám docela zima už když jsme přišly. Ale bylo dobrý, že tam bylo hřiště, na kterém se Alička s Bárou zahřály tak, že si pak Bára nechtěla obličit čepici a bundu, mezitím co jsme se s Jasmínkou klepaly zimou. Alička přečetla permutace barev, ze kterých vyšlo ORBITAL. Pak si šla hrát a Jasmínka začala studovat elektronový konfigurace. Docela nám trvalo, než jsme si vygooglily, jak se to vlastně čísluje a tak. A to to Jasmínka nedávno probírala ve škole a já jsem se to taky před pár lety učila. Našly jsme prvky v tabulce, ale interpretovaly jsme si to špatně. Vzhledem k tomu, že trojice písmeno číslo^písmeno nebyly uspořádaný jako v obvyklém zápise elektronový konfigurace, tak jsme každou trojici převedly na jeden prvek. Takže jsme v každém mraku měly jeden až čtyři prvky. Všechny byly z jednoho řádku tabulky, tak jsme si řekly, že se nám to krásně potvrzuje XD Pak jsme se snažily přijít na další krok. Četly jsme morseovku podle toho, jestli je prvek v plynném skupenství nebo ne (kvůli mrakům a počtům 1 až 4). (Pak jsme zjistily, že to je blbost, protože trojice byly v rámci mraku uspořádaný podle abecedy.) Pak mě napadl *geniální* nápad, že se to bude číst zas podle těch sirek. Podle periody a podle počtu prvků v mraku. Zase nic. Aspoň se nám konečně povedlo přijít na tu binárku. (Předtím jsme to četly v opačným směru a vycházely moc vysoký čísla.) Nakonec jsme se rozhodly vzít nápovědu. První nám nic neřekla a druhá taky ne. No tak jsme vzaly deadku a asi jsme dobře udělaly, protože jsme si potvrdily špatný krok a od správného řešení jsme se spíš vzdalovaly. Na téhle šifře se nám moc nelíbilo, že byly třeba netriviální znalosti. (Jako jo, stačilo to asi vygooglit úplně bez pochopení zápisu elektronový konfigurace... ale to je trochu nudný.) Bylo matoucí, že byl použitý netradiční zápis. (Nebo aspoň my jsme to pochopily tak, že buď se musí vypsát po řadě všechny trojice od začátku tabulky, nebo se dá použít zkrácený zápis, kde se do hranatých závorek zapíše poslední prvek z předchozí periody a za to všechny trojice z odpovídajícího řádku zleva doprava.) Taky nás mátlly informace navíc, třeba velikosti oblaků, počet těch binárek v jednom oblaku, ... No ale ostatní týmy s tím podle statistik potíže neměly, tak možná nebude problém úplně v té šifře :D

Z předchozí šifry jsme byly dost promrzlý, tak jsme se rozhodly zajít do indické restaurace nedaleko dalšího stanoviště. A to bylo super rozhodnutí! Byl to asi nejlepší podnik, ve kterém jsme kdy na šifrovačce byly. Moc jsme si pošmáklly a prezidenty jsme měly docela rychle. Sice jsme nejdřív Beneše počítaly jenom jednou a myslely si, že 12. je Petr Pavel. Pak jsme se ale koukly na Wikipedii a zkusily na podruhé už správněj způsob.

Pro další šifru jsem doběhla. Jasmínku napadlo podle názvu, že to bude něco s náboženstvím. Došlo nám desatero, pak modlitby, Český ekumenický překlad Bible a koleda. Podle toho jsme už tajenku odhadly.

Zaplatily jsme a vydaly se dál. Přišlo nám, že jsme si v té restauraci úplně dobily energii. Na devítce jsme rychle našly slova a po chvíli jsme si všimly, že ty věci můžem obarvit. Pak bylo jasné, že chcem ty permutace. Měly jsme radost, že už třetí šifru v řadě jsme vyluštily poměrně rychle.

Továrna byla zase těžší šifra. Všimly jsme si periodický tabulky a po předchozí zkušenosti s ní jsme z tohohle poznatku nebyly zrovna nadšený :D Postupně nám ale došly všechny kroky. Chvilku jsme teda hledaly, z jakých chemických prvků jsou který mince, ale nakonec jsme dokonvergovaly ke správnému řešení. U týchle šifry se mi hrozně líbila naše sestřičkovská spolupráce. Každá jsme se sama od sebe něčeho ujaly. Alička sčítala hodnoty

mincí, Bára diktovala Jasmínce ty výsledný hodnoty, Jasmínka to převáděla na písmena a já jsem všechno zapisovala. Vyšlo KOVARNA PARKOVISTE. Jenomže v mapě byly dvě místa, který připadaly v úvahu. Obě dvě nám Mapy.com našly. Každý z nich bylo daleko, a ještě ke všemu byly na opačný strany. Kromě restaurace jsme našly ještě doopravskou kovárnu, která se ale v mapách jmenovala podle toho majitele. Tak to nás trochu odrazovalo, ale zase to našly mapy a byla to kovárna (mělo to i značku nějaký řemeslný dílny). Chvilku jsme zkoumaly panoramata parkovišť a hledaly plakáty podle upřesnitka, ale neúspěšně. No tak jsme si nakonec řekly, že se rozdělíme. S Bárou jsme šly ke kovárně a Alička s Jasmínkou šly k restauraci.

Šifru našly Alička s Jasmínkou. Poslaly nám ji a my jsme si ji cestou za něma přečetly. Trochu jsme přemýšlely, ale měly jsme jen nějaký základní poznatky. Když jsme se potkaly, tak jsme zjistily, že se Alička s Jasmínkou bavili s nějakým kolemjdoucím. Ptal se klasicky co to je za akci, že mají všichni ty rybářský stoličky, a tak :D Taky prý říkal, že už tam viděl nějaký týmy v šest a že jsme teda asi trochu pozadu XD Nojono :D Po chvíli se vrátil, poznamenal, že jsme se nějak rozmnožily a donesl nám šest buchet, který byly zabalený v obalu od vajíček XD Byly domácí a celkem dobrý. Bára s Aličkou se jich bály, tak jsme je snědly s Jasmínkou. Pak jsme zjistily, že nám už docela dochází čas. Jasmínka se snažila vyluštit tu textovku a my jsme se s Aličkou koukly na rozluštěnou Tabulku ze startu. (Nezbývaly nám už žádný tokeny totiž.) Tabulku jsme vyřešily. (Zase krásně spolu, mě napadlo písmenka vyznačit přímo v tabulce a Alička uviděla řešení v neoznačených písmenách.) Protože nám nezbyval čas, tokeny jsme hned použily a vzaly nápovědy. Díky nim nám došel princip, Jasmínka s Aličkou to doložily, já jsem to našla v mapě a připravila se na závěrečný sprintík. No, sprint to nakonec úplně nebyl, ale to neva. Měla jsem na to 9 minut, ale stihla jsem to za šest nebo sedm a zadala jsem kód další šifry do systému ještě včas! To byl super závěr, všechny jsme měly radost :D

Mně se to tak hrozně moc se sestřičkama líbilo! Hlavně proto jsem se rozhodla napsat svou úplně první reportáž k šifrovačce. Abysme ten zážitek měly zaznamenanej. Moc obdivuju všechny, protože byly odvážný, odhodlaný, trpělivý, odolný, měly super nápady, relevantní poznámky, bylo to s něma vtipný a měly jsme v týmu příjemnou atmosféru, a to i když se nám třeba zrovna nedařilo, nebo byla zima. Všechny jsme si navzájem pomáhaly a podporovaly se. Jsem za ně hrozně vděčná!

Díky za hru, která nám umožnila zažít takhle super den! :D